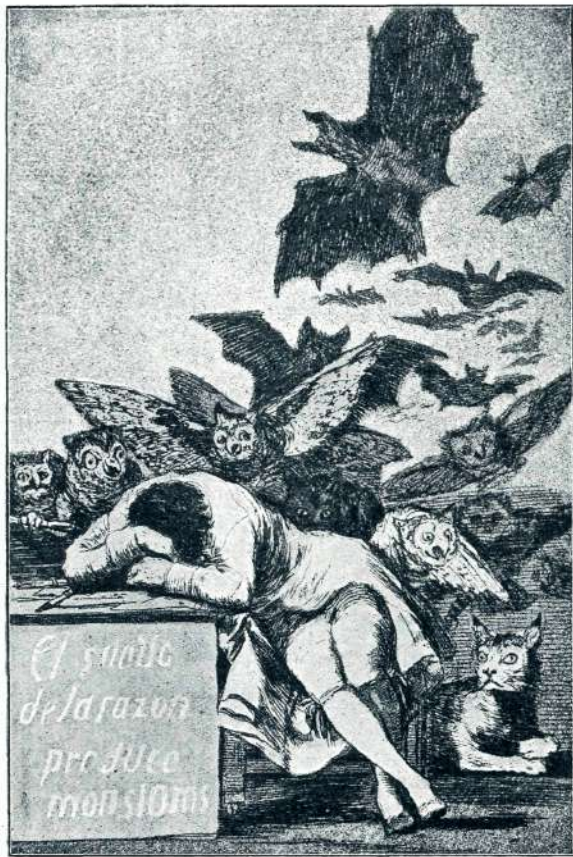


DOMIN SVET

LETNIK 38. V LJUBLJANI 1. APRILA 1925. ŠTEVILKA 2.



GOYA: CAPRICHOS 43. KO RAZUM SPI, SE POŠASTI ZBUDE.

NOV OGENJ.

JANEZ JALEN.

»Storil mi je krivico on, ki umetniči s postavami in zakoni. Če bi ga ubil —? Ubil človeka —?«

Cvetna nedelja:

Veter je iztrgal meglo iznad mesta in iz jasnine je pobožal pomladni vzduh tlakovane trge in stisnjene ulice —. »Za našo vasjo žari reber, s cvetočim resjem pogrnjena planjava. Blesti teloh izpod grmov. Obletavani od tisočev šumečih čebel vztrepetavajo nizi rdečih evetov kakor plamenčki —.« Domače misli so ga postavile iz doktorskih let nazaj v otroška. Potuhnula se je trimesečna skrb,

kje bi mogel odslej izmenjavati svoje juridično znanje za vsakdanji kruh. Splahneli so ugovori, da se vrača ponižan; da bo morda doma napoti; in vsi drugi.

»Ubil? Ne! Če bi mu v obraz pljunil —?«

Veliki četrtek:

Vsi odrasli so odšli tešč k fari. Doma sta ostala samo najmlajša dva. Z njima se je igral dopoldne na vrtu v mladi, svetli travi —. »Ni praznik. Po delavni roki kliče vsaka pest prsti. Z njo in od nje živé, pa so veseli, da so mogli ta dan naprositi mene, ki sem se odpovedal zemlji, da jo varujem, in šli za Njim. — Ali iz šege, ali so se ponižali kakor otroci?«

»Niti za uho bi ga ne mogel udariti. Samo pokazal bi mu rad, da ga preziram.«

Veliki petek:

To jutro miza Gospodova ni pogrnjena. Domača je bila le njemu in najmlajšima. Opoldne so se otroci osuli okoli sklede, samo brat in žena sta skromno zajela. — »Že davno pred svitom je vrgel konjem korita v žlebove in vse dopoldne je oral? In ona, ki v nji kali novo življenje? Vzdrže. Ali iz trme, ali iz ljubezni?«

»Razpet si molil: ‚Odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo‘ —.«

Velika sobota:

Gospodinja se je opravičila, da mu ne more postreči z gorkim, dokler ne podkuri z novim ognjem. Pa da mu je, ne bi se dotaknil, ker je tudi malima dvema stisnila v ročici vsakemu samo skorjico kruha. »Kruti so,« je sodil in jih opomnil, kdo je izvzet posta. Otrokom, ki jih je že prejšnji dan začel ščegetati duh nakuhanega mesa, so od vesele nepočakanosti rasle oči. Brat pa je kakor sveto umirjen ugotovil: »Ne bo obogatel, kdor izpolni samo, kar mora.« »Ne poostruje si postave ne iz šege ne iz trme — iz ljubezni do Ljubezni.«